

Gør ungdommen
mindre ensom

Formandens beretning på Ventilen Danmarks årsmøde 2018:

Hvis vi ikke ændrer retning, ender vi dér, hvor vi er på vej hen

Dette er Maria Bergmanns talepapir, da hun afholdt beretning d. 22. september 2018. Talen varierede let fra det skrevne ord.

Sådan lyder et gammelt kinesisk ordsprog.

Ordsproget lægger op til, at vi tænker over hvor vi er på vej hen. Det er en påmindelse om, at hvis ikke vi vælger anderledes, hvis ikke vi tænker i andre baner, så forbliver tilstandene som de er og vi ”ender der, hvor vi er på vej hen”. Og så kan man stille sig selv spørgsmålet om hvorvidt man ønsker at komme derhen hvor man ender? Ordsproget kan give anledning til at man kigger indad og spørger sig selv, om man er tilfreds der hvor man er, i skolen, på jobbet, i parforholdet, ja i livet generelt, for det er et eller andet sted også der man er på vej hen, hvis ikke man vælger at ændre retning. På samme måde kan vi i Ventilen spørge os selv, om vi gerne vil ende der, hvor vi er på vej hen eller om det måske giver mening at ændre retning.

Faktisk oplever jeg dette år som et år, hvor vi gentagne gange har gjort os overvejelser om, om vi gerne vil ende der, hvor vi er på vej hen. Måske er tankerne startet tidligere, men i år blæser forandringens vinde lidt kraftigere.

Noget af det, som fylder allermest hos mig lige nu – og også hos andre i organisationen – er Ventilens økonomi. Det forholder sig nemlig sådan, at vi over de sidste par år har fået opbygget et stort underskud, som desværre har sendt organisationen ud i lidt af et stormvejr. Om en halv times tid står Michala, vores kasserer, her foran jer og viser jer et årsregnskab, der vidner om, at jeg har sovet i timen. I bestyrelsens forretningsorden står der ”Det er bestyrelsens arbejde, at varetage foreningens økonomiske og politiske interesser.” Det er særligt foreningens økonomiske interesse, som ikke er blevet varetaget tilfredsstillende. Så det er bestyrelsens ansvar at sikre, at vi har en bæredygtig økonomi, men når alt kommer til alt, så hviler det endelige ansvar på mine skuldre. Og i år er jeg blevet klar over, at det er nogle meget store forventninger at have til en frivillig formand. Det står også klart for mig, at vi som situationen er nu ikke bare lige kan finde penge til at dække det sorte hul ved at spare lidt hist og her. Vi kan derimod blive nødsaget til at spare på posten ”medarbejdere”, hvis ikke vi finder finansiering hurtigst muligt. Det vil betyde, at vi enten skal vælge at afskedige medarbejdere, som knokler med at sælge nogle af de produkter, som vi rent faktisk tjener penge på eller også medarbejdere, som sidder klar, når I ringer med spørgsmål om fx en ung eller en frivillig, hjælper jer, når det brænder på eller bistår i arbejdet med at arrangere sommertur, frivilligkonference eller

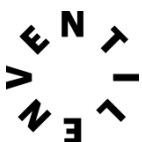
frivilligweekend. Jeg er absolut positiv og det er stadig realistisk, at vi kan få hjælp til det økonomiske, så det slet ikke er en beslutning, der skal træffes.

Om to uger skal vi sende en ret vigtig ansøgning afsted til en af de fonde, som tidligere har givet os penge til et af vores nationale projekter. Denne gang spørger vi ikke om penge til et udviklingsprojekt, men derimod til drift, som udgør en stor del af vores udgifter. Det er altså her, at vi håber at kunne finde den finansiering vi mangler. De udgifter vi har på driftssiden er lige præcis løn til størstedelen af vores ansatte. Drift er de mange regnskaber, som skal tjekkes og laves hvert år. Drift er også porto og post-its. Ansøgningen er helt afgørende for, at vi kan dække det store underskud vi har. For at skrive den fedeste ansøgning, der bare ikke kan blive afvist, har selvsamme fond brugt penge på at matche os med et konsulentbureau, som den seneste måned har faciliteret fire workshops, som bestyrelsen og sekretariatet har deltaget i.

For at fonden vil vælge at give os penge til drift, skal vi som ansvarlig organisation gøre os nogle tanker om den retning vi er på vej i. Og vi skal vise, at vi kan tjene flere penge på de mange seje ting vi rent faktisk kan, end vi hidtil har vist. Og lige præcis det har konsulentbureauet bidraget til. De har fået os til at tænke på Ventilen som en forretning i højere grad end vi har været vant til. Vi skal fx blive bedre til at sælge oplæg og så skal vi bede virksomheder om at støtte os med donationer. Vi skal vise over for fonden, at vi ikke risikerer at ende i samme situation om fx tre år. Det betyder, at vi også kigger på hvordan vi har sammensat ledelseslaget i organisationen. Vi skal i det kommende år sikre, at bestyrelsen eller måske nye organer besidder de kompetencer der er behov for. Et nyt organ skal forstås sådan, at vi i det kommende år arbejder videre med at invitere flere dygtige folk, med andre kompetencer end dem vi allerede har, ind i organisationen med en ambition om, at de kan hjælpe os med at tænke endnu mere strategisk, økonomisk, visionært og ansvarligt. Og hvordan det præcis kommer til at foregå ved vi ikke endnu, men vi sigter mod en fast struktur, hvor én vej at gå fx kunne være en form for et advisory board. Nu håber jeg ikke, at nogle af jer får en følelse af panik indeni. Den situation vi står i har som sådan ikke økonomisk betydning for jeres foreninger. Jeres økonomi er ikke en del af Ventilen Danmarks økonomi og I kommer ikke til at dreje nøglen om. Men det er vigtigt, at I forstår sagens alvor – måske kommer vi til at bede om jeres hjælp, hvis det bliver nødvendigt. Eksempelvis kan vi bede om flere penge fra jer for at kunne yde de services, som sekretariatet yder. Det bliver dog kun aktuelt i alleryderste tilfælde – og kun for de Ventiler, som har penge til at kunne betale lidt mere.

Og i lyset af den her ret utilfredsstillende situation vil jeg så tilføje, at det jo ikke er fordi vi slet ikke tænker ansvarligt, økonomisk, strategisk og visionært. Det sidste har I fx bidraget til i dag. Men vi kan uden tvivl blive bedre.

Første spadestik til at tænke Ventilen mere som en forretning tog vi faktisk allerede i foråret. Her deltog medarbejdere fra sekretariatet og Søren fra vores bestyrelse i en forretningsudviklingsproces. Dette markerede samtidig en afslutning på projektet Ventilen Fortæller, som nu skal stå på egne ben. Ventilen Fortæller er et formidlingsprojekt, hvor vi uddanner dygtige frivillige til at tage ud og holde oplæg om ungdomsensomhed og fællesskaber på bl.a. højskoler og pædagoguddannelser. Vi har altid holdt oplæg, men det har været forbeholdt medarbejdere på sekretariatet. Så jeg synes Ventilen Fortæller er et

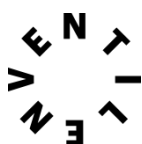

super godt eksempel på et område, hvor vi har ændret retning, fordi vi gerne ville ende et andet sted. For det første ville vi gerne kunne tilbyde vores oplæg til så mange som muligt; implicit være flere til at tjene penge på oplæg. Men det opfylder faktisk også en 7 år gammel vision om, at vi skal have andre frivilligtyper. Og det har vi fået med Ventilen Fortæller. Vi uddanner nemlig ikke kun vores egne frivillige, men også nogle af vores unge. De er blevet klædt rigtig godt på, så de kan tage med ud og fortælle deres egen ensomhedshistorie. Det er bare virkelig sejt, synes jeg, at de har modet til det. Projektet har vi udviklet de sidste tre år med penge fra Veluxfonden. Udviklingsperioden er nu slut og vi skal selv drive projektet og tjene penge på det, så vi kan betale udgifterne forbundet hermed. Samtidig ønsker vi også være i stand til udvikle Ventilen Fortæller i fremtiden. Forretningsudviklingsprocessen har også ledt os i en anden retning, hvilket indebærer, at vi snart er klar med en pakkeløsning, som kommunerne kan købe hos os. Lige rundt om hjørnet venter arbejdet med at kontakte kommunerne, der forhåbentlig vil tage godt i mod vores nye tilbud til 10. klasser. Jeg er spændt på hvordan denne nye målgruppe tager i mod os.

Med andre ord, så prøver vi ihærdigt at tænke på Ventilen som en forretning, som skal sælge ydelser og tjene penge. Det er en tvingende nødvendighed for at vi kan overleve og fortsætte med at løse vores kerneopgave; nemlig at drive tilbud for unge, der føler sig ensomme. Og netop fordi vi arbejder med sårbare unge, så skal vi hele tiden huske på, at vi også er en organisation, der er bygget på værdier som nærvær og tillid. Så meningen er bestemt ikke, at vi nu skal til at være en kynisk forretning, der så at sige "sælger ud" for at tjene penge.

Og lige præcis derfor forbliver arbejdet med de unge som det er. Det er det, som vi er allerbedst til og det skal vi blive ved med at være. Vi har nu 20 tilbud på landkortet og et par mere er på vej. Jovist, vi arbejder naturligvis løbende med at forbedre de rammer vi har og de tilgange, vi bruger i arbejdet med de unge, men vores dokumentation viser os endnu engang, at vi helt sikkert er på vej det rette sted hen. Det står mere klart end nogensinde før, at vores dokumentationsarbejde er afgørende for den støtte, som vi kan være heldige at få i Ventilen. Der er ingen, der har lyst til at støtte Ventilen økonomisk, hvis ikke vi kan dokumentere, at vi hjælper unge, der føler sig ensomme. Det betyder, at der lige nu hviler et stort ansvar på jer, der er frivillige i et Ventil tilbud. Det er nemlig lige nu, at de unge skal svare på de spørgeskemaer, der giver os de tal, som dem med penge gerne vil se. Tallene fra 2017 fortæller os, at de unge er meget tilfredse med Ventilen og det er jo en direkte anerkendelse af jer frivillige. De unge oplever, at deres selvværd stiger og at de føler sig mindre ensom efter de er begyndt at komme i Ventilen. De oplever, at de får flere sociale kompetencer og at de også får relationer uden for Ventilen. Alt dette er noget, som I frivillige bidrager stort til. Ikke nok med at I arbejder ihærdigt på at skabe trygge fællesskaber for de unge, så bruger I også krudt på at skaffe gaver til konkurrencer, arrangerer teambuilding-ture for frivilliggruppen, deltager i studiemesser og laver inspirerende videoer til gavn for både unge og frivillige. Jeg er helt oprigtig pavestolt af at repræsentere en organisation med så engagerede og dygtige frivillige.

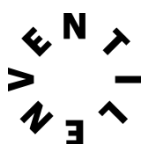
Alt det arbejde vi laver nationalt og lokalt ville ikke være det samme, hvis ikke vi havde hjælpende hænder fra gode mennesker på sekretariatet. Ligesom vi frivillige brænder for

vores sag, så gør vores ansatte det også. Det seneste år har desværre været præget af for få hænder til for mange opgaver. Det kan af og til betyde en glemt mail eller et manglende opkald, som I måske har ventet på. Arbejdet på sekretariatet har, ligesom vores arbejde i bestyrelsen, været præget af at vi mangler penge. Det er en usikkerhed, som ikke gør arbejdet lettere. Derfor er det absolut afgørende, at vi får styr på økonomien, så vi kan tilbyde vores ansatte et godt arbejdsmiljø. Vi har i år taget et skridt i en anden retning end vi er vant til for at ændre på vores situation. Vi har oprettet en ny stilling og til den har vi ansat Sara Lykke. Hun er vores nye strategiske fundraiser. Hun havde sin debut på Folkemødet i juni. Siden da har hun kastet sig over et virksomhedskoncept, som skal hedde noget i retningen af Venne-klubben. Det glæder vi os til at fortælle mere om, når vi er kommet lidt længere i processen. Og næsten som vi har budt velkommen til Sara, så har vi taget afsked med Rikke, som har været vores kommunikationsmedarbejder i tre år. Vi kommer til at undvære en medarbejder i den stol i hvert fald frem til det nye år, da vi ganske enkelt ikke penge til at ansætte flere medarbejdere. Derfor er det super vigtigt, at I fortsætter jeres gode arbejde på de lokale facebooksider, at I opsøger lokale virksomheder for at søge sponsorater og at I husker at fortælle os, når I laver noget fedt, så vi kan fortælle det videre.

Nogle gange er det ikke sikkert, at man selv ønsker forandring eller gå en anden vej. Men man kan alligevel blive tvunget til at tænke nye og anderledes tanker, hvis andre ændrer retning. Det kommer vi til at mærke næste år, hvor Nordea Fonden har valgt et andet set-up i deres Villa Gode Liv – et hus i Allinge, de ellers har stillet til rådighed under Folkemødet for organisationer som os. Det betyder, at det ikke bliver vores base for Folkemødet 2019. Det har vi nu været vant til i to år, hvor Villa Gode Liv har dannet rammen for det gode unge liv og vores deltagelse. Vi har været ovenud tilfredse med den konstellation. På årets Folkemøde var vi vært ved flere fantastiske arrangementer, hvor jeg faktisk vil sammenligne vores line-up med et vanvittig godt festivalprogram, hvor man gerne vil høre dem alle. Mine fantastiske bestyrelseskolleger og Sara Lykke og Rillo fra sekretariatet klarede de fire dage på solskinsøen til topkarakterer og jeg blev bekræftet i, at Ventilens bestyrelse er nysgerrige, ansvarsbevidste og engagerede. Selv måtte jeg desværre se mig nedlagt af sygdom og vinke farvel til den – for mig – opløftende, inspirerende og lærerige oplevelse det er at være på Folkemødet. Jeg tager revanche næste år, kan I tro!

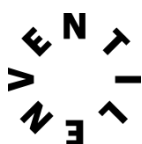
Når jeg nu ikke fik muligheden for at være med til det store Folkemøde, så er det godt, at vi også igen i år er med til Ungdommens Folkemøde. Her var vi vært ved en debat om Ensomhed blandt unge, hvor den skønne Peter Mygind havde sagt ja til at hjælpe os med at holde styr på debatten. På Ungdommens Folkemøde fik vi også besøg af en masse dejlige mennesker i vores telt, hvor særligt de unge deltagere kom forbi for at interviewe de frivillige og ansatte fra sekretariatet om ungdomsensomhed og for at lave badges i vores fine lille badge-maskine. Det var en stor succes og vi løb tør for badges allerede første dag. I teltet var jeg heldig at møde Emma, der er startet som frivillig i Ventilen København. Hun imponerede mig, for det var kun to måneder siden, at hun var startet i mødestedet, og alligevel sad hun nu her i teltet og havde hjulpet og svaret på spørgsmål i løbet af dagen.

Det sker ikke sjældent, at jeres engagement får mig til at trække på smilebåndet og føle glæde og stolthed. Når jeg følger med på jeres facebooksider, hører historier fra sekretariatet og taler med jer, når jeg ind imellem møder jer rundt i landet. I år var frivilligtilslutningen desværre ikke – som tidligere år – særlig stor til de unges sommertur i juli måned. Trine fra bestyrelsen greb fat med næb og klør og fandt heldigvis, sammen med sekretariatet, en motiveret frivilliggruppe, som tog afsted og gav vores unge en fantastisk sommertur. Så selvom det så sort ud for en stund, så betød en stor frivillig indsats, at de unge kunne komme afsted til Thy. De unge, der deltager i sommerturen får oplevelser for livet med hjem, så jeg håber, at det ikke bliver nær så svært næste år at samle en frivilliggruppe. Og lige præcis med sommerturen og frivilligtilslutningen, så lægger min indledning nok op til, at vi gør os tanker om at ændre retning for ikke at ende der hvor vi er på vej hen. Med andre ord, vi skal gøre noget anderledes til næste år, så vi ikke ender i samme situation.

Der er faktisk også steder i organisationen, hvor vi allerede har ændret retning, for ikke at forblive i en situation som er uønsket. Sidste år afviklede vi fagligt udvalg og i år valgte vi så at gøre det samme med uddannelsesudvalget. De to udvalg har i flere år bistået bestyrelsen med at løse betydningsfulde opgaver, som har været til gavn for særligt vores unge og jer frivillige. Udvalgene har arbejdet med rød-gul-grøn-liste, grunduddannelse, planlægning og afholdelse af frivillig kompetence konference samt givet input til supervisorenes arbejde. Men tilslutningen til udvalgene har været af svingende karakter og ressourcerne til at blive ved med at rekruttere og sætte gang i udvalgene på ny, førte altså til bestyrelsens beslutning. Nu har vi så i stedet oprettet ressourcegrupper, der består frivillige med kompetencer inden for uddannelse og relevante faglige områder. Så når vi i bestyrelsen får brug for sparring og input til noget konkret, beder vi sekretariatet om at samle medlemmerne af ressourcegrupperne, så opgaven kan løses. Det er ikke alle Ventilens udvalg, som har haft samme skæbne. Vores HR-udvalg består stadig og sidder få, men kompetente og dygtige frivillige og arbejder. De har i løbet af i år særligt brugt krudtet på at samle og udarbejde redskaber om konflikthåndtering. Jeg er ikke sikker på, at vi er helt der hvor vi gerne vil være med vores nye strukturering af udvalg og ressourcegrupper, men nogle gange handler det om at tage en beslutning om at gøre tingene anderledes og prøve noget nyt.

Nyt og anderledes er absolut også tillægsord der kan sættes på Ventilens nye logo og hjemmeside. Faktisk er det et par år siden vi for alvor begyndte at gøre os tanker omkring Ventilens hjemmeside og logo. På daværende tidspunkt var der flere oplevelser af, at layout og funktionalitet var forældet og ønsket om at ændre retning og følge lidt med på beatet var tilbagevendende. I år er så både logo og ny hjemmeside en realitet. Den tagline, som vi sidste år besluttede at gøre til en eksplicit del af vores navn – Ventilen, gør ungdommen mindre ensom – har vist sig at fungere rigtig godt. Jeg oplever, at folk ude omkring os får en forståelse for vores arbejde, om end ikke fyldestgørende, så er det i hvert fald en appetitvækker. Om det er logo eller tagline, der har vakt appetitten i udlandet, skal jeg ikke kunne sige. Det er helt tydeligt at mærke en øget interesse for Ventilen og den viden vi har omkring ungdomsensomhed samt et skærpet fokus på vigtigheden af at forebygge og afhjælpe ungdomsensomhed. Sådan har det heldigvis været i nogle år nu. Men nu – i år – er

der altså kommet bud fra udlandet. Vi er blevet inviteret til London for at deltage i en stor konference på British Library. Konferencen er en del af den engelske indsats ”Campaign to end Loneliness”, som har kørt i England i flere år. Jeg synes jo, at England for alvor er kommet langt i bekæmpelsen af ensomhed, særligt med udnævnelse af en ensomhedsminister, som også deltager i konferencen. En ret blæret pointe i det her, at vi ikke bare er inviteret med som almindelig konferencedeltager, men at vi rent faktisk skal deltage i et panel, der skal diskutere hvordan forskellige lande arbejder for at afhjælpe ensomhed. Og her er jeg helt 100 % sikker på, at Ventilens i høj grad kan bidrage med nye perspektiver og inspirere til arbejdet med ungdomsensomhed.

Jeg er ved at være ved vejs ende. Og ca. samme tid ved sidste årsmøde præsenterede vi Ventilens første ambassadør. Vi havde indgået en aftale med Matilde Trobeck – også kendt som HelseMatilde – som desværre efterfølgende er blevet afbrudt. Matilde har et stort engagement og vil gerne være med til at bryde tabuet omkring ensomhed, men desværre havde hun for travlt til at løfte opgaven som vores ambassadør. Bestyrelsen har siden haft flere snakke om retning og hvor vi gerne vil ende henne, når det kommer til Ventilens ambassadør og vi har også spurgt jer til råds flere gange. Vi arbejder videre og håber, at den rette ambassadør en dag viser sig. Jeg kan sige så meget, at vi spændt venter på svar fra Stephania Potalivo og Sofie Linde. Måske kender nogle af jer de to skønne kvinder.

Som I forhåbentlig har fået fornemmelse af, så er vi nødt til at hanke op i os selv og ændre retning på flere områder. Vi har fået en kold spand vand i hovedet og er for alvor blevet opmærksom på vores sårbarhed. En sårbarhed, som vi er nødt til at adressere. Men også sårbarhed der – efter min største overbevisning – ikke er kommet fordi vi har været ligeglade eller vendt det blinde øje til, men tværtimod fordi vi har været så opslugt af at gøre det vi er bedst til. Nemlig at gøre ungdommen mindre ensom.

